

Det følger heraf, at den omstændighed, at det er umuligt for en tjenestemand i sprog-tjenesten at blive forflyttet uden udvælgelsesprøve til en stilling i kategori A, ikke udgør forskelsbehandling af tjenestemændene i sprog-tjenesten.

2. En tjenestemand har ikke retlig interesse i annullation på grund af formmangler ved en afgørelse i et tilfælde, hvor administrationen ikke kan udøve et skøn og er forpligtet til at handle som gjort.

RETTENS DOM (Fjerde Afdeling)
9. oktober 1992 *

I sag T-50/91,

Elsa De Persio, tjenestemand ved Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, Bruxelles, først ved advokat Jean-Noël Louis, derefter ved advokat Jean van Rossum, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos Fiduciaire Myson SARL, 1, rue Glesener,

sagsøger,

mod

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved ledende juridisk konsulent G. Valsesia, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg hos Roberto Hayder, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Wagner-Centret, Kirchengberg,

sagsøgt,

angående en påstand om annullation af beslutningen af 17. august 1990 truffet på vegne af chefen for sektionen »Generel Koordinering« om ikke at imødekomme sagsøgerens ansøgning om at komme i betragtning ved besættelsen af de i stillingsopslagene KOM/1786/90 og KOM/1890/90 angivne ledige stillin-

* Processprog: fransk.

ger samt af den stiltiende afvisning af sagsøgerens klage af 20. november 1990,
har

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET I FØRSTE INSTANS
(Fjerde Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, R. García-Valdecasas, samt dommerne
R. Schintgen og C. W. Bellamy,

justitssekretær: H. Jung,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter mundtlig forhandling den
4. juni 1992,

afsagt følgende

Dom

Faktiske omstændigheder

- 1 Elsa De Persio er tjenestemand i sprog tjenesten (LA5) og er placeret i oversættelsestjenesten (GD IX. I.3) ved Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (herefter benævnt »Kommissionen«) i Bruxelles. Hun har en universitetsuddannelse og en post-graduate uddannelse som jurist og flere års erfaring som national tjenestemand ansat i en ikke-sproglig stilling.
- 2 Den 31. juli 1990 offentliggjorde Kommissionen i publikationen »Ledige stillinger«, nr. 54, meddelelserne om ledige stillinger, KOM/1786/90 og KOM/1890/90, som begge vedrørte en stilling som fuldmægtig i kategori A7/A4. Blandt de »mindstekvalifikationer, der krævedes for at ansøge om forflyttelse«, var nævnt, at ansøgeren skulle »tilhøre samme kategori/tjenestegruppe/stillingsgruppe« som den, den ledige stilling henhørte under. Sagsøgeren indgav inden fristernes udløb to ansøgninger til de nævnte stillinger.
- 3 Den 17. august 1990 blev der sendt en skrivelse underskrevet »efter bemyndigelse fra Mateo, chef for sektionen 'Generel Koordinering'«, af en tjeneste-

mand i Generaldirektoratet for Personale og Administration, afdelingen for karriereforløb, til sagsøgeren, hvorved denne fik svar på sin ansøgning til de ledige stillinger KOM/1786/90 og KOM/1890/90. Svaret lød:

»Jeg beklager at måtte meddele Dem, at Deres ansøgning ikke kan komme i betragtning ved besættelsen af ovennævnte ledige stilling ved forflyttelse/forfremmelse [vedtægtens artikel 29, stk. 1, litra a)] af følgende grunde:

...

De tilhører ikke den kategori, der er omhandlet i opslaget om den ledige stilling.«

Sagsøgeren fik kendskab til afgørelsen om afvisning den 17. september 1990.

- 4 Sagsøgeren indbragte ved skrivelse af 16. november 1990, som blev registreret i Kommissionens Generalsekretariat den 20. november 1990 (nr. 303/90), inden for de ved artikel 90, stk. 2, første afsnit, andet led, i vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber (herefter benævnt »vedtægten«) fastsatte frister en klage over denne afgørelse. I sin klage påberåbte hun sig to anbringender, nemlig ét om, at den tjenestemand, der havde afvist hendes ansøgning, ikke var kompetent til at gøre det, og ét om, at vedtægten hverken udtrykkeligt eller stiltiende udelukker, at tjenestemænd i sprog tjenesten kan overgå uden udvælgelsesprøve til stillinger i kategori A, som hun mente sig kvalificeret til.
- 5 Sagsøgeren modtog ikke meddelelse om nogen afgørelse vedrørende sin klage inden for den i vedtægtens artikel 90, stk. 2, andet afsnit, fastsatte fire månedersfrist, som udløb den 21. marts 1991.

Retsforhandlinger

- 6 På denne baggrund har sagsøgeren ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 22. juni 1991 anlagt denne sag med påstand om annullation af afgørelsen af 17. august 1990 og den stiltiende afgørelse om at afvise hendes klage. Den skriftlige forhandling er forløbet forskriftsmæssigt.
- 7 På grundlag af den refererende dommers rapport har Retten besluttet at indlede den mundtlige forhandling uden forudgående bevisoptagelse og anmodet sagsøgte om at fremlægge de to pågældende meddelelser om ledig stilling, som blev indleveret den 15. maj 1992.
- 8 Den mundtlige forhandling fandt sted den 4. juni 1992. Parterne afgav mundtlige indlæg og besvarede spørgsmål fra Retten.

Parternes påstande

- 9 Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:
 - Det fastslås, at sagen kan antages til realitetsbehandling, og der gives dom efter sagsøgerens påstand.
 - Afgørelsen af 17. august 1990, som er underskrevet efter bemyndigelse fra chefen for sektionen »Generel Koordinering«, samt den stiltiende afgørelse om at afvise den klage, der blev registreret den 20. november 1990 under nr. 303/90, kendes ulovlige.
 - Følgelig annulleres de nævnte afgørelser.
 - Sagsøgte betaler sagens omkostninger.

Sagsøgte har nedlagt følgende påstande:

— Frifindelse.

— Der træffes afgørelse om sagens omkostninger efter gældende bestemmelser.

Realiteten

- 10 Sagsøgeren har til støtte for sine påstande påberåbt sig de to anbringender, der allerede blev fremført i hendes klage, nemlig ét om den manglende kompetence hos den tjenestemand, der havde afvist hendes ansøgning, og ét om fejlagtig fortolkning af vedtægtens artikel 45, stk. 2, og forskelsbehandling af tjenestemænd i sprog tjenesten. I betragtning af Domstolens praksis, hvorefter en sagsøger ikke har nogen retlig interesse i at kræve annullation af en afgørelse på grund af formmangler i et tilfælde, hvor forvaltningen ikke kan udøve et skøn og er forpligtet til at handle som gjort (dom af 6.7.1983, sag 117/81, Geist mod Kommissionen, Sml. s. 2191, præmis 7; se ligeledes dom af 29.9.1976, sag 9/76, Morello mod Kommissionen, Sml. s. 1415, præmis 11), og i betragtning af, at Kommissionen hævder, at det netop var tilfældet, finder Retten det hensigtsmæssigt først at gennemgå det andet anbringende, som vedrører sagens realitet.

Anbringendet om fejlagtig fortolkning af vedtægtens artikel 45, stk. 2, og om forskelsbehandling af tjenestemænd i sprog tjenesten

- 11 Indledningsvis bemærkes, at vedtægtens artikel 5 bestemmer:

»1. Stillingerne i henhold til denne vedtægt inddeles i nedadstigende hierarkisk orden efter arten og betydningen af de opgaver, de svarer til, i fire kategorier, A, B, C og D.

...

2. Stillingerne for oversættere og tolke sammenfattes i en særlig sprogjeneste, der betegnes med bogstaverne LA, omfattende seks lønklasser, der sidestilles med klasserne 3 til 8 i kategori A ...«

Vedtægtens artikel 45, stk. 2, bestemmer:

»En tjenestemand's overgang fra en tjenestegruppe eller kategori til en anden tjenestegruppe eller højere kategori, kan kun finde sted på grundlag af en udvælgelsesprøve.«

- 12 Ifølge Domstolens faste praksis kan overgang fra sprogjenesten til en administrativ stilling i kategori A kun finde sted på grundlag af en udvælgelsesprøve, bl.a. under henvisning til vedtægtens artikel 45, stk. 2 (jf. dom af 21.10.1986, forenede sager 269/84 og 292/84, Fabbro m.fl. mod Kommissionen, Sml. s. 2983, præmis 23, og af 9.7.1987, sag 279/85, Misset mod Rådet, Sml. s. 3187, præmis 13).

— Parternes argumenter

- 13 Sagsøgeren har i det væsentlige gjort gældende, at vedtægten, særlig dens artikel 45, stk. 2, korrekt fortolket ikke udelukker, at en tjenestemand overgår fra sprogjenesten til en administrativ stilling i kategori A. Sagsøgeren har hverken i sine skriftlige indlæg eller under retsmødet bestridt, at hendes argument er i strid med ovennævnte retspraksis, men hun har gjort gældende, at denne retspraksis bør omstødes. Hun finder, at LA-tjenesten blot er en del af kategori A, og at Domstolen i sine ovennævnte domme går imod ordlyden af vedtægtens artikel 5, stk. 1, hvorved tjenestemænd inddeles i fire kategorier: A, B, C og D. Alle tjenestemænd, og således også lingvisterne, må nødvendigvis høre til en af disse fire kategorier. De sproglige funktioner er pr. definition »A«-funktioner, ikke mindst fordi lovgiver helt kunne have undladt at føje bogstavet »A« til udtrykket »sprogjenesten«, da der ikke findes nogen sprogjeneste »B«, »C« eller »D«.

- 14 I øvrigt indebærer Domstolens fortolkning af vedtægtens artikel 45, stk. 2, og artikel 98, stk. 2, en dobbelt forskelsbehandling af tjenestemænd i sprogjensesten, dels fordi de er forpligtet til at bestå en ny udvælgelsesprøve for at få adgang til stillingerne »uden for tjenestegrupperne« i kategori A, dels fordi tjenestemænd i den videnskabelige og tekniske tjenestegruppe uden at bestå nogen udvælgelsesprøve kan overgå til kategori A. Hun har gjort gældende, at vedtægtens bestemmelser bør nyfortolkes formålsbestemt af Retten på grundlag af forbuddet mod forskelsbehandling af tjenestemænd. Dog har sagsøgeren under retsmødet erkendt, at hun ikke kan påberåbe sig nye omstændigheder, hvorved hendes situation adskiller sig fra situationen for de tjenestemænd, der var tale om i Domstolens tidligere domme om dette spørgsmål.
- 15 Sagsøgte har vel udtrykt forståelse for det af sagsøgeren forfulgte mål, men påberåbt sig ovennævnte domme for med argumenter, der bygger på den eksisterende positive ret, at støtte sin afvisning af sagsøgerens ansøgninger til de pågældende ledige stillinger i kategori A. Sagsøgte har anført, at selv om sagsøgerens udtrykkelige mål er at ændre Domstolens praksis, findes der ikke nye omstændigheder i sagen, der berettiger til at omstøde en fast retspraksis.

— Rettens bemærkninger

- 16 Det bemærkes, at Domstolen i sin dom af 5. december 1974 (sag 176/73, Van Belle mod Rådet, Sml. s. 1361, præmis 21) har fastslået, at vedtægtens artikel 45, stk. 2, indeholder en grundlæggende regel, som modsvarer opdelingen af Fællesskabets ansatte i forskellige kategorier, som kræver særlige kvalifikationer.
- 17 I sin ovennævnte Fabbro-dom af 21. oktober 1986 har Domstolen udtalt, at begreberne »kategori« og »tjenestegruppe« i vedtægten udgør to adskilte begreber med præcis retlig betydning. Den har i detaljer analyseret de forskel-

lige vedtægtsbestemmelser om tjenestemændenes karriereforløb og retsstilling og konkluderet, at det klart fremgår af disse bestemmelser, at der systematisk må sondres mellem kategori og tjenestegruppe. Ved vedtægten er der oprettet tjenestegrupper (sprog tjenesten og den videnskabelige eller tekniske tjeneste) for tjenestemænd, der udfører specielle hverv, der kræver særlige kvalifikationer, hvilket gør det muligt at sikre dem et særligt karriereforløb under hensyn til disse særegenheder. Sondringen mellem kategori og tjenestegruppe genfindes i artikel 45, stk. 2, hvoraf fremgår, at overgang fra sprog tjenesten til kategori A kun kan finde sted på grundlag af en udvælgelsesprøve. Denne bestemmelse levner ikke administrationen nogen skønsmæssig beføjelse til at anvende nogen anden fremgangsmåde (dommens præmis 21-24).

- 18 Domstolen er nået frem til samme konklusion i ovennævnte dom i Missetsagen af 9. juli 1987, hvori den har udtalt, at det arbejds- og kompetenceområde, som er forbundet med stillinger i kategori A, er et andet end det, som er forbundet med stillinger i sprog tjenesten. Domstolen har heraf udledt, at tjenestemænd i sprog tjenesten ved en udvælgelsesprøve, der særligt afholdes med henblik på at besætte stillinger i kategori A, efter den nuværende affattelse af vedtægten skal godtgøre, at de har de nødvendige kvalifikationer til at udføre de opgaver, der er forbundet med sådanne stillinger (dommens præmis 11). I øvrigt har Domstolen fastslået, at bestemmelsen, uanset baggrunden for artikel 45, stk. 2, sonder mellem kategori A og tjenestegruppe LA således, at overgang fra sprog tjenesten til en stilling i kategori A altid er udtryk for, at den pågældende tjenestemand forlader en tjenestegruppe med særlige opgaver og overgår til et arbejds- og kompetenceområde henhørende under kategori A, der kræver andre kvalifikationer end de rent sproglige. Domstolen har konkluderet, at overgang fra sprog tjenesten til en stilling i kategori A derfor kun kan finde sted på grundlag af en udvælgelsesprøve (dommens præmis 13).
- 19 Det fremgår af ovenstående, navnlig af den særegne karakter af det arbejde, der udføres henholdsvis af tjenestemænd i kategori A og LA, som Domstolen har fremhævet i ovennævnte Fabbro- og Misset-domme, at den omstændighed, at det er umuligt for en tjenestemand i sprog tjenesten at blive forflyttet uden udvælgelsesprøve til en stilling i kategori A, ikke udgør en forskelsbehandling af tjenestemændene i sprog tjenesten.

- 20 Efter den nuværende affattelse af vedtægten, og da der ikke foreligger nye omstændigheder, fastslår Retten, at der ikke er nogen grund til at vælge en anden løsning end den, Domstolen klart har givet udtryk for i sine ovennævnte domme, hvori der tages stilling til principspørgsmål, og hvoraf den seneste er afsagt så sent som i 1987.
- 21 Det følger heraf, at anbringendet om fejlagtig fortolkning af vedtægtens artikel 45, stk. 2, og forskelsbehandling af tjenestemænd i sprog-tjenesten ikke kan lægges til grund.

Anbringendet om manglende kompetence hos den tjenestemand, der afviste sagsøgerens ansøgning

— Parternes argumenter

- 22 Sagsøgeren har gjort gældende, at afgørelsen af 17. august 1990 om afvisning af hendes ansøgning til de ledige stillinger KOM/1786/90 og KOM/1890/90 er ulovlig, da den er truffet af en inkompetent myndighed. Chefen for sektionen »Generel Koordinering, Oversigt over Personale og Offentliggørelse af Stillinger« havde ikke kompetence til at afvise hendes ansøgning, og det havde endnu mindre stedfortræderen for denne sektionschef. Det fremgår af Kommissionens afgørelse nr. 597 af 11. maj 1989, at en sektionschef, og endnu mindre en sektionschefs fuldmægtig, ikke har nogen kompetence i denne forbindelse.
- 23 Kommissionen har gjort gældende dels, at det alene drejede sig om at fastslå, at sagsøgerens ansøgning ikke kunne komme i betragtning, hvilket ikke indebærer noget indgreb fra ansættelsesmyndighedens side, dels, at en tjenestemand ikke kan påberåbe sig en uregelmæssighed i den procedure, der har ført til vedtagelse af en anfægtet afgørelse, medmindre han kan bevise, at han uden denne uregelmæssighed kunne have befundet sig i en gunstigere situation. Det fremgår imidlertid klart, at sagsøgerens ansøgning ikke gyldigt kunne tages i betragtning.

— Rettens bemærkninger

- 24 Retten finder, at som allerede nævnt (præmis 10 ovenfor), savner en sagsøger retlig interesse i at kræve annullation af en afgørelse på grund af formmangler i et tilfælde, hvor forvaltningen ikke kan udøve et skøn og er forpligtet til at handle som gjort. Og det fremgår af ovennævnte Fabbro-dom (præmis 24), at vedtægtens artikel 45, stk. 2, ikke giver institutionerne noget skøn til at tillade overgang fra sprogtenesten til en administrativ stilling i kategori A under anvendelse af en anden fremgangsmåde end efter en udvælgelsesprøve.
- 25 Derfor bør dette anbringende forkastes, uden at det er nødvendigt at behandle dets berettigelse, og sagsøgte bør derfor frifindes i det hele.

Sagens omkostninger

- 26 Ifølge artikel 87, stk. 2, i Rettens procesreglement pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. Ifølge samme reglements artikel 88 bærer institutionerne imidlertid selv deres egne omkostninger i tvister mellem Fællesskaberne og deres ansatte.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

RET TEN (Fjerde Afdeling)

1) Sagsøgte frifindes.

2) Hver part bærer sine omkostninger.

García-Valdecasas

Schintgen

Bellamy

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 9. oktober 1992.

H. Jung

R. García-Valdecasas

Justitssekretær

Afdelingsformand